

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020421 18 Кж 6
Бања Лука, 15.01.2018. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених О.Б., Ј.Т., В.Т., В.Б., Н.О. и Н.М., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383а. став 2. у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама оптуженог Н.О., његовог браниоца и бранилаца оптужених О.Б., Ј.Т. и В.Б., изјављеним на рјешење Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020421 17 К од 28.12.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.01.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе оптуженог Н.О., његовог браниоца и бранилаца оптужених О.Б., Ј.Т. и В.Б., изјављене на рјешење Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020421 17 К од 28.12.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020421 17 К од 28.12.2017. године одбијен је приједлог за укидање притвор према оптуженим О.Б., Ј.Т., В.Б. и Н.О., који им је продужен након потврђивања оптужнице због основане сумње да су починили кривично дјело организованог криминала из члана 383а. став 2. у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), тако да може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже двије године од потврђивања оптужнице.

Против овог рјешења благовремено су изјавили жалбе оптужени Н.О., његов бранилац и браниоци оптужених О.Б., Ј.Т. и В.Б..

Оптужени Н.О. не наводи основ побијања рјешења али према разлозима које даје очигледно је да то чини због непостојања основане сумње и због тога

што нису испуњени услови за притворски разлог по коме је он продужен, сходно чему би се дало закључити да сматра како притвор треба укинути.

Бранилац овог оптуженог М.Ћ., адвокат из Б.Л., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи, притвор укине и оптужени пусти на слободу или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац оптуженог О.Б., адвокат Г.Ј. из Б.Л., рјешење побија због „повреде одредаба ЗКП“ и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење преиначи, оптуженом притвор укине и он пусти на слободу.

Бранилац оптуженог Ј.Т., адвокат Н.П. из Б.Л., рјешење побија због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се оно преиначи и оптужени пусти из притвора.

Бранилац оптуженог В.Б., адвокат М.М. из Б.Л., рјешење побија због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи и притвор укине.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Основана сумња, као општи услов за одређивање и продужење притвора, утврђена је приликом потврђивања оптужнице, што је цијењено од стране првостепеног суда, а додатно провјерено доказима који то потврђују. Сви ови докази, које суд у својим разлозима наводи, цијењени су у склопу околности да су непосредно изведени на главном претресу и нису довели у питање основану сумњу. Све то првостепени суд је у довољној мјери анализирао у свом образложењу са разлозима које о томе прихвата и овај суд.

Што се тиче проговора жалби о постојању притворског разлога за продужење притвора овај суд сматра да они нису основани.

Све околности и чињенице које суд прихвата да и даље постоје, цијенећи да се нису измијениле у смислу да би утицале на ранију одлуку о продужењу притвора и овај суд прихвата као правилно утврђене. Тако околности везане за извршење кривичног дјела, а нарочито чињеница да је вршено у дужем временском раздобљу од двије године, прометом опојне дроге „кокаин“, која спада у групу тежих, опаснијих и скупљих дрога, а која је продавана већем броју лица, чиме су оптужени предузели и већи број радњи, који погађа велики број лица која би се осјећала узнемиреним могућношћу да оптужени боравком на слободи наставе ту дјелатност, уз тежину кривичног дјела одређену запријеђеном казном, побијано рјешење правилно цијени закључујући да све заједно упућује како је неопходно продужење притвора због опасности од нарушавања јавног реда. Све су то чињенице које су постојале приликом продужења притвора, а нема нових чињеница које би захтијевале другачију одлуку суда и укидање притвора. То што жалбе елаборирају своди се у суштини на критику става суда о већ утврђеном постојању разлога за овај притворски основ, а који се безуспјешно

покушава довести у питање дужином трајања притвора и кривичног поступка, здравственим стањем породице оптуженог В.Б., као и другачијим ставом истог суда о овом притворском разлогу у другом предмету. Ово нису нове чињенице из члана 196. став 6. ЗКП РС које је законодавац имао у виду код укидања притвора, па и нису подобне да доведу до другачије одлуке у овој кривичној ствари.

Ради тога и овај суд сматра да су то разлози који не оправдавају укидање притвора већ да он и даље треба да егзистира из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, као што то првостепени суд правилно закључује. О томе су у побијаном рјешењу дати ваљани и потпуни разлози које прихвата и овај суд и на њих упућује и жалиоце.

С обзиром да није почињена битна повреда одредаба кривичног поступка која би се састојала у одсуству разлога о одлучним чињеницама, а те чињенице су правилно и потпуно утврђене то је ваљало одлучити као у изреци и на основу члана 337. став 3. ЗКП РС жалбе одбити као неосноване.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић